

XXX.

Betænkning

over

Forslag til Lov om Menighedsraad.

(Afgiven af Landstingets Udvalg den 16. Februar 1912).

Angaaende det foreliggende Lovforslag er der ikke opnaaet Enighed i Udvalget, indenfor hvilket der tværtimod saavel med Hensyn til Lovforslaget i dets Helhed som angaaende flere af dets vigtigste Bestemmelser er saa forskellige Meninger, at der end ikke har dannet sig noget Flertal om positive Forslag paa det omhandlede Lovgivningsomraade.

Et Flertal af Udvalgets Medlemmer med i øvrigt meget forskelligt Syn paa Kirkeforfatningsspørgsmaalet er imod at lade Vedtagelsen af en Menighedsraadslov være betinget af en samtidig Vedtagelse af en egentlig Kirkeforfatningslov eller andre kirkelige Love, for nogles Vedkommende særlig fordi man af de Forhandlinger, der i de to sidste Rigsdagssamlinger ere blevne førte om en Menighedsraadslov, mener at kunne drage den Slutning, at en saadan Sammenknytning kun kan virke som en Hindring for Genindførelsen af den organiserede Repræsentation, som Sognemenighederne have haft og med Rette kunne kræve atter at faa i Menighedsraadene, hvis Genoprettelse der

ogsaa fra kirkelige Myndigheders Side tillægges den allerstørste Betydning.

Angaaende de forskellige Mindretals Stilling til Lovforslaget og dets Enkeltheder bemærkes følgende:

Et *Mindretal* (Birch, la Cour, Holstein-Holsteinborg, Hvidberg, Oluf Jensen og Nordby) gør følgende Opfattelse gældende:

I. Folkekirken har i Henhold til Grundlovens § 75 et lovhjemlet Krav paa at faa en virkelig Kirkeforfatning og ikke blot et Stykke eller Stykker af en saadan.

II. *Lovgivningsmagten* har allerede i *Princippet* godkendt dette Krav paa følgende Maader:

1. Ved Loven om et kirkeligt Udvalg Nr. 89 af 15. Maj 1903 dannedes der, praktisk talt, en midlertidig Forfatning.
2. I nævnte Lovs § 1 paalagdes det udtrykkeligt det kirkelige Udvalg at afgive Betænkning og gøre Forslag til de Bestemmelser, som anses fornødne til Gennemførelsen af den i Grundloven foreskrevne Ordning af Kirkens